

บันทึก

เรื่อง กระทรวงกลาโหมขอให้ตีความเกี่ยวกับมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ (จ)

แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๕๖๕

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการชุดที่ ๑) ได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้แล้ว  
ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาที่ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณานั้น เกี่ยวกับมาตรา ๑๓ และ  
มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งมีความดังนี้

มาตรา ๑๓ “ผู้ที่เข้ารับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปี ให้นับเวลาสำหรับ  
คำนวณบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่เวลาอายุครบสิบแปดปีเป็นต้นไป”

มาตรา ๑๕ “วิธีนับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น

ฯลฯ

(จ) ถ้าได้รับราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน แต่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นทหาร  
ประจำการ ให้นับเวลาซึ่งอยู่ในกองประจำการนั้นเป็นเวลาราชการด้วย”

๒. กระทรวงกลาโหมเห็นว่า มาตรา ๑๓ เป็นบทบังคับโดยทั่วไป ส่วนมาตรา ๑๕  
(จ) เป็นบทบังคับโดยเฉพาะของมาตรา ๑๓ ด้วยเหตุนี้กระทรวงกลาโหมจึงลงความเห็น

๑. หลักทั่วไปมีว่า เวลาราชการของผู้เข้ารับราชการนั้นให้นับตั้งแต่อายุครบ  
สิบแปดปี

๒. แต่มาตรา ๑๕ (จ) เป็นข้อยกเว้นของหลักทั่วไป และใช้บังคับในกรณีที่ผู้  
ได้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการก่อนอายุครบสิบแปดปี ให้นับเวลาราชการก่อนอายุครบ  
สิบแปดปีเป็นเวลาราชการด้วย

๓. การตีความดังนี้กระทรวงการคลังไม่เห็นด้วย กระทรวงการคลังเห็นว่า  
มาตรา ๑๕ (จ) จะใช้บังคับได้ ภายในบังคับมาตรา ๑๓ กล่าวคือ ใช้บังคับแก่บุคคลซึ่งมีอายุครบ  
สิบแปดปีแล้ว (ในกรณีเช่นกล่าวนี้นี้ เป็นต้นว่า บุคคลซึ่งเข้ารับราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือนใน  
กรณีพิเศษอย่างใด ๆ

กรรมการร่างกฎหมายเข้าใจว่า กรณีพิเศษนั้นอาจมีได้ เช่น บุคคลผู้ใดมี  
อายุครบสิบแปดปี และได้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการแล้ว กระทรวงกลาโหมสั่งให้ไปปฏิบัติ  
ราชการพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด บุคคลผู้นั้นได้รับเงินเดือนทางกระทรวงอื่นหรือจากบุคคลอื่นอยู่  
แล้ว และอาจมีได้อีกในกรณีอื่น ๆ)

๔. ความเห็นของกระทรวงกลาโหมดังกล่าวแล้ว ไม่มีบทกฎหมายสนับสนุน  
เว้นแต่จะให้ความเพิ่มเติมเป็นอย่างอื่น

ความเห็นของกระทรวงกลาโหมอาจจะมีเหตุผลดี ถ้าพิจารณาตามหลัก  
ยุติธรรม (equity) แต่ที่ถือว่ามาตรา ๑๕ (จ) เป็นข้อยกเว้นของมาตรา ๑๓ นั้น ไม่ได้ เพราะไม่มี  
บทกฎหมายบัญญัติไว้ชัดว่าเป็นดังนั้น เมื่อไม่มีบทกฎหมายบัญญัติไว้ชัด กรรมการร่างกฎหมายก็  
มีความเห็นพ้องด้วยความเห็นกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ ข้อความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ  
บำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๘ นั้น ก็มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ  
ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘ ด้วย

(ลงชื่อ) เตือน บุนนาค  
(นายเตือน บุนนาค)  
เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา  
กันยายน ๒๔๗๙